

Uredništvo
in upravnništvo:

Kolodvorske
ulice šte. 15.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Štandardna peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnishvu:

za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., posiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
50 kr. in za jeden
mesec 86 kr.

Štev. 53.

V Ljubljani v petek 2. maja 1884.

Tečaj I.

Konferenca in egiptovsko vprašanje.

Od evropskih velesil so do sedaj štiri, Avstrijska, Nemčija, Italija in Ruska, sprejele angleški predlog o konferenci, katera naj reši egiptovske finance grozovitega nerada. Dva kabineta, pariški namreč in carigradski, še nista odgovorila, a njun odgovor se pričakuje v kratkem in potem se bode pričelo posvetovanje poslancev skoraj gotovo v Londonu.

Bode pa li mogoče, ohraniti in obdržati razgovore v ozkem tiru finančnih razprav ali se bode porabila prilika ter razpravljaj ves zamotan položaj sedanjega egiptovskega vprašanja? Turčija nima več prave besede v evropskem koncertu, drugim velesilam ne kaže, baš sedaj se spuščati v razmotrivanje tako kočljivih orientalskih zadev, le Francija nima takega interesa, njej gre tudi za to, da varuje zgodovinski svoj vpliv in materialne koristi svojih podanikov v deželi faraonov, in tedaj ni nemogoče, da bomo o londonski konferenci, ako se snide, čuli po vsem druge vesti nego suhoparne sklepe o egiptovskem državnem dolgu in ustavljeni njegovi amortizaciji.

Da ozko omejeni program bodočega shoda diplomatov ne ugaja Francozom, umé se samo po sebi. Francoski narod se je od nekdaj zelo zanimal za Egipt in če se je v novejši dobi kaj kulturno važnega zgodilo v tej deželi, je to skoraj brez izjeme francoska zasluga. Uže v 13. stoletju bojeval se je Ludvik IX., najplemenitejši izmed vseh francoskih vladarjev, s svojo križarsko vojsko v nilski delti, osvojil si je velik del Egipta, a kar na enkrat ga zapusti bojna sreča, sovražnik vjame njega in večino njegove armade (5. apr. 1250) in le z mnogimi žrtvami rešil je francoski kralj sebe in svoje rojake muhamedanskega jetništva.

Koncem preteklega stoletja pridobil si je Napoleon Bonaparte s francoskim ekspedicijskim oddelkom v Egiptu nevenljivo slavo. Le

tri leta sicer je vihrala francoska trobojnica po Egiptu, ali francoske vojne čete spremljali so francoski učenjaki, jezikoslovci in zgodovinarji, oni stoprav so strmečemu svetu razodevali čudesa zamrle starodavne egiptovske kulture, in najsijajnejši vspehi francoske razbitosti in učenosti bili so pridobljeni na egiptologičnem polju. Francozi so ponosen, slavohlepen narod in tega nikdar ne morejo pozabiti. Ali tudi v materialnem oziru se zanimajo za usodo egiptovske države in temu ni čuda: največji del egiptovskih dolžnih pisem je v francoskih rokah, ogromne svote francoskega kapitala so investirane v pokrajinah ob Nilu, — naravno tedaj, da si Francozi želé prevrat v Egiptu, ki bode ob enem ugajal zgodovinskemu vplivu in gmotnim koristim francoske ljudovlade.

Prav verjetno je tedaj, da bodo Francozi na konferenci se prizadevali, razgovor zasukati na egiptovske razmere sploh. Saj postaja položaj v Egiptu od dne do dne bolj ozbiljen, in francoska škodoželjnost se lahko raduje vsem deseterim egiptovskim nadlogam, katere sedaj trpinčijo angleškega ministra omahljivo in malodušno politiko. In ako se obistinijo zadnje novice, ako se uporni požar, ki sedaj divja po Sudanu in Nubiji, razprostré tudi po nilski dolini v pravi Egipt ter v plamenih muhamedanskega fanatizma podavi hekatombe nesrečnih Evropejcev, kateri niso o pravem času zapustili nesrečne dežele — potem se tudi najopreznější diplomat ne bode mogel ustavljati francoskim zahtevam, in proti odločni volji večine evropskih kabinetov pečala se bode konferenca tudi z vprašanjem, kaj da se ima določati gledé politične usode egiptovske države?

Toda primeren odgovor dobiti na to vprašanje, je silno težavno. Fraza, s katero so nekoliko časa sleparili lehkoverno množico: „Egipt Egiptanom“, se je uže z davna spoznala v vsej svoji puhlosti; nobenemu razsodnemu državniku se niti ne sanja o tem, da bi zanemarjeni Egiptani sami mogli upravljati

svojo državo ter jo braniti pred Mahdijevimi četami. Tako breme je pretežko za ta ubogi rod, ki ponižno hlapčuje uže 2000 let vsakemu gospodarju: Rimljanu in Grku, Arabcu in Turku; — zatiran in zaničevan, brez možatega ponosa, brez energičnega upora klanjal se je milovanja vredni egiptovski felah surovim samosilnikom, ki so mu nogo postavili na tilnik ter ravnali ž njim huje nego olikan človek ravna z živino. Najgrši zatiralci tega nesrečnega plemena pa so od nekdaj bili turški poveljniki, glavarji in uradniki, in uže zaradi tega se ne moremo ozirati na intervencijo turškega sultana, kateri bi sicer, kot vrhovni gospodar egiptovskega podkraljestva, bil poklican, varovati te pokrajine sovražnih napadov ter osigurati jim življenjski razvoj vsega razvoja, notranji mir!

Ako je pa po vsem nemogoče, da bi Egipt mogel okrevati v oblikah orientalnega despotizma, ako je neobhodno potrebno, da se ga vsmilijo evropske vlasti, — potem gre le za to, katera evropska velesila bode prevzela to nalogo? Angleži bi bili sicer takoj pripravljene, prisvojiti si egiptovski protektorat ter potisniti bogato deželo na dolenjem Nilu v ono zavisnost, v kateri se nahaja indijsko cesarstvo. Toda v protivji z drugimi evropskimi kabineti se bode to težko doseglo in ni se nadejati, da bi se angleškimi državniki dovolil evropski mandat, kateri odobruje čudne ovinke Gladstonove politike nasproti Egiptu. Sicer se pa mora stvar izvršiti s skupnim sodelovanjem v ta namen pooblaščenih evropskih držav, katerim se bode sigurno posrečilo, rešiti interesantno deželo nove barske invazije ter jo stalno pridobiti novodobni omiki.

Sicer se mora pa kmalu napraviti mir v tužnem Egiptu. Prava sramota bi bila našemu omikanemu stoletju, ako bi deželo, v kateri se nam iz kolosalnih zgradb človeške umetnosti razodeva skrivnostna moč najstarejše človeške kulture, v plen prepustili surovim divjakom. Tú bode morala tudi naša država

Listek.

Strašno maščevanje.

(Ruski spisal Nikolaj Vasiljevič Gógolj, poslovenil K. Štrekelj.)

(Dalje.)

Zvesti Stecko odel se je bil uže v svojo kozaško opravo. Danilo si dene na glavo šapko iz jagnečje kože, zakrije okence, porine pred vrata zapah, zaklene in otide med spavaljimi kozaki tiho z dvora proti gori.

Nebo se je bilo po polnem zjasnilo. Svež veter popihal je z lahka od Dnêpra. Ako bi se od daleč ne slišalo ječanje tonóvščice, zdelo bi se vse onemelo. No glej, zasliši se šum... Buruljbaš se zvestim hlapcem skrije se tiho za glogov grm, ki zakriva narejen zasék. Nekdo šel je z gore, v rudečem županu, z dvema pištolama in sè sabljo o boku. — To je tast! spregovori gospod Danilo ter pogleduje nanj izza grma. — Čemu in kam lazi o tej uri? Stecko, ne zevaj, pazi z obema očima, kam jo krene gospod oče... Človek v rudečem županu gre do samega brega in se obrne

proti štrlečemu gorskemu grebenu. — A! glej no, kam! reče gospod Danilo. — Kaj, Stecko, šel je tedaj naravnost v čarovnikov brlog?

— Se vé, drugam ni mogel, gospod Danilo! Sicer bi ga bila videla na drugi strani; ali on je izginil v gradu.

— Pa čakaj, zleziva gori in slediva ga. Tukaj se nekaj skriva. Pač pravil sem ti, Katarina, da je tvojo oče hudoben človek; on nikakor ne ravna takó, kakor pravoveren človek.

Uže sta smuknila gospod Danilo in zvesti njegov sluga mimo štrlečega brega; uže ju ni videti več; speči gozd, ki se razprostira krog gradu, ju skriva. Zgorenje okno se mirno zasveti; spodaj stojita kozaka in mislita, kako bi zlezla gori: videti ni niti vrat niti duri; z dvora pač drži tje kak vhod, ali kako priti vanj? Iz dalje je slišati, kako rožljajo verige in letajo psi tje pa sem.

— Čemu tako dolgo mislim! reče gospod Danilo, ko zagleda pred oknom visok hrast: ostani tukaj, dečko! jaz zlezem na hrast: ž njega se more videti naravnost v okno.

Brž si odpasa sabljo ter jo vrže strani, da ne bi rožljala, prime se za veje in se vspne kvišku. Okence se je še vedno svetilo. Ko sede

na vejo, prav zraven samega okna, prime se z roko krepko za drevo ter pazi.

V sobi ni nobene sveče, ali vendar je svetlo. Na stenah so čudna znamenja; po njih visi orožje, ali čudovito orožje; takega ne nosijo niti Turki, niti Krimci, ni Lehi, ni kristijani, niti ne slavni švedski narod. Pod stropom zletavajo sem ter tje netopirji in senca njih šviga po stenah, po durih, po tlaku. Glej, odprle so se duri brez škripanja; v sobo prihaja nekdo v rudečem županu ter stopa naravnost k mizi, pokriti z belim prtom. — To je on, to je tast! Gospod Danilo spusti se nekoliko nižje in se krepkeje prime drevesa.

No tustu ne pride na misel, gleda li kdo skozi okence ali ne. On je došel sém čmeren, osoren, potegnil je raz mizo prt — in nenadoma razlila se je tiho po vsej sobi prozorna, modra svetloba: valovi prejšnje bledozlate svetlobe se niso zmešali s to, ampak prelivali so se skozi njo, plavali so po nji kakor v sinjem morji in stezali so se v plasteh kakor na mramorji. Tedaj pa postavi on na mizo lonec ter začne jemati iz njega nekatere rastline.

Gospod Danilo začne se ogledavati in ne zapazi več na njem rudečega župana; mesto

spregovoriti odločno besedo. Saj imamo tudi mi zastopati v Egiptu imenitne trgovinske interese. Trgovina z Egiptom je prevažna za jedino veliko pristanišče naše državne polovice, za Trst, in da homatije v nilovih pokrajinah jako neugodno vplivajo na izvažanje pridelkov iz slovenskih pokrajin, posebno na kupčijo z lesom, o tem se čujejo mnoge pritožbe zlasti iz naše Notranjske. Splošni humanitarni oziri in materialne koristi naše širje in ožje domovine nalagajo nam tedaj dolžnost, pričakovati povoljnih uspehov od londonske konference.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Njegovo Veličanstvo presvitli cesar sprejel je včeraj v posebni avdienci deputacijo moravskega deželne odbora v zadevi brnske tehnične visoke šole. Deputacija izročila je cesarju spomenico, v kateri prosi, da se vzdrži tudi v prihodnje jedina visoka šola moravska. Cesar izjavil je deputaciji, da si bode dal poročati o tej zadevi, sploh pa, da se ni še stalno odločilo, ima li se tehnična visoka šola v Brnu opustiti ali ne.

Kakor poročajo dunajski listi, nameravajo volilci notranjega mesta dunajskega vsled smrti dr. Kurande izpraznjeni mandat za državni zbor ponuditi dr. Koppu. „Neue fr. Presse“ huduje se vsled volilnega shoda nad dunajskimi volilci, nazivajoč jih nespametne demagoge in politične burklarje, koje da spajajo tanke nevidljive vezi z vladajočo večino. „Deutsche Zeitung“ pravi, da omenjeni dogodjaj na Dunaji pač ne priča o politični zrelosti Nemcev. Skoraj gotovo bode dr. Kopp vendar le voljen v središču „prve postojanke nemško-narodne opozicije“.

Nemci zapadne Češke ustanovili so si v Budějovicah politično društvo, zvano „Böhmerwaldbund“, kateremu namen je, buditi in krepiti nemško zavest v zahodni Češki ter zaprečiti „češko poplavo“. „Politik“, obžaluje, da Nemci, mesto da se kolikor mogoče doseže toli potrebna sprava med češko in nemško narodnostjo, netijo le prepir in neslogo, želi, da borba, ako je uže neizogibna, postane tekmovanje v kulturnem oziru, katero bi obema narodnostima obrodilo lep, blagoslovljen plod.

Eksekutivni odbor hrvatske narodne stranke je sklenil storiti potrebne korake, da se v prihodnje prepreči nespodobno postopanje skrajne opozicije v deželnem zboru hrvatskem, smerajoče na to, da se sploh onemogoči uspešno delovanje zakonodarnega zbora. Odbor odobril je torej premembo opravičnega reda ter predlaga, da se poslanec, kateri zakrivi takov nered, prvokrat izključi iz zbornice za osem dni, drugokrat za celo zasedanje, a v tretje za celo dobo deželne zborovanja.

ttega pokazale so se na njem široke hlače, kakoršne nosijo Turci; za pasom tiče mu pištola; na glavi pa ima neko čudno šapko, katera je vsa popisana, ali ne z ruskimi ali poljskimi črkami. Pogleda mu v obraz — tudi obraz kaže se mu spreminjati; nos se mu stegne in se povese nad ustnami, usta pa se mu v enem trenotju raztegnejo kar do ušes; zobje prodero iz ust in se obrnejo strani: glej, pred njim stoji ravno tisti čarovnik, ki se je bil prikazal na svatbi pri asaulu. „Tvoje sanje so resnične, Katarina!“ misli si Buruljbaš.

Čarovnik začne hoditi krog mize, znamenja na stenah prično se brzo spreminjati, netopirji pa se krepkeje zaletujejo gori in doli, nazaj in naprej. Modra svitloba postaja vedno bolj slaba in slaba in skoraj popolnoma se izgubi. Ali soba zasveti se uže v nežnem rožnatem svitu. Zdi se, kakor bi se ta čudna svitloba izhoda zvené razlivala po vseh kotih, ali nagloma izgine in nastane tema. Sliši se samo šum, prav kakor bi veter o tistem večernem času popihljal, plesal po vodnem površju in še nižje nagibal v vodo srebrne vrbe. Gospodu Danilu se zdi, da v sobi sije mesec, migljajo zvezde in se nejasno blišči temnosinje nebo,

Tuje dežele.

Belgradski vladni organ „Videlo“ pozdravlja z navdušenjem navzočnost presvitlega prestolonaslednika avstrijskega v srbski prestolnici. Vplivni časopis srbski meni, da je obisk cesarjeviča Rudolfa v Belem Gradu dogodek „epohalne važnosti“, ter piše: „Glavno mesto Srbske in vladar naš sprejmo slovesno gosta, kojemu prednika uže stoletja nismo pričakovali ter tudi pričakovati nismo mogli; kralj naš sprejme odličnega gosta iskreno in z največim veseljem... Prošel je uže davno čas, ko so srbski Nemanjići sprejemali pohode odličnih vladarjev evropskih. Srbijo zadela je neprijazna usoda, zapadna Evropa pozabila je na njo... No, zopet se je oporavila Srbija, vrnila se je zopet sijajnost kraljeve krone srbske in zopet sprejema vladar Srbije prejasne goste. Na onem mestu, kjer je pred devetnajstimi leti knez Mihajlo slavil spomin slavne zmage srbske nad robstvom turškim, na istem mestu pozdravlja prerrojena Srbija dediča najstarejše vladarske rodovine v Evropi. Tudi mi ga pozdravljamo, njega in prejasno mu družico s starosrbskim: „Dobro nam došli! Živeli!“

Volitve na Španskem so končane. Izpale so, kakor je bilo pričakovati, povoljno za vladino strako.

Konferenca o egiptovskem vprašanju je torej zagotovljena. Kakor znano, odlašale sti Francoska in Turčija najdelj z odgovorom na angleško vabilo. Sedaj pristala je tudi Francoska na to, da se vprašanje o egiptovskih financah reši evropskim dogovorom, no francoski državniki želé, naj se konferenca bavi z egiptovskim vprašanjem sploh. Francoska upa, da se njen vpliv v deželi faraonov potem zopet okrepi.

Dopisi.

Iz Kranja, 1. maja. [Izv. dop.] (Visoki gost.) Včeraj popoldne pripeljal se je v naše prijazno mesto nenadoma preblagorodni gospod deželni predsednik baron Winkler, spremljan od jednega gospoda inženjra, ter si je ogledal vsa uradna poslopja. Kakor se čuje, namerava se, sčasoma več tukajšnjih uradov, ako ne vseh, v jedno samo poslopje vmestiti, kar bi bilo uradovanju gotovo na korist.

Preblagorodni gospod deželni predsednik obiskal je tudi gospoda okrajnega glavarja Merka, kojemu se je na veselje vsega prebivalstva zdravje na boljše obrnilo, tako sicer, da bode zopet kmalu po polnem okreval.

Pri odhodu na večer poklonilo se je spoštovanemu gospodu deželnemu predsedniku tukajšnje mestno predstojništvo na kolodvoru.

Iz Komende, 1. maja. (Izv. dop.) Kako je vendar ob sedajnem času tu gori prijetno, vse zeleni, cvete in klije! Žita po polji so se obrasla in sadno drevje pokrito je z lepim

pa da je hlad nočnega zraka celo njemu puhnil v obraz. Na enkrat se mu vidi — gospod Danilo se potegne za brke, da li ne spi — vidi se mu, da uže ni več v sobi neba, ampak lastna njegova spalnica; na steni visé njegove tatarske in turške sablje; okolo sten so police, na policah domača posoda in priprava; na mizi hleb in sol, tu visi zibel... ali namesto svetih podob vidi strašne obraze; na klopi pri peči... ali gosta megla zakrije vse naenkrat in zopet postane tema. In zopet zasveti se, čudno zvené, vsa soba z rožnato svitlobo in zopet stoji tu čarovnik nepremično v čudnem svojem turbanu. Zvoki postajajo krepkejši in gostejši, tanka, rožnata svitloba oživlja se vedno bolj, in nekaj belega, kakor kak oblak, priplava po sredi sobe. Ali zdi se uže gospodu Danilu, da ta oblak ni noben oblak, da je to žensko bitje; ali kaj, je li stekano iz zraka? Čemu stoji tu in se ne dotika zemlje, in se o ničemer ne opira, čemu sveti skozi njo rožnata svitloba in hité skozi njo znamenja na steni? Glej, zdaj je nekako pomigala s prozorno svojo glavo; mirno blesté se ji blede-modre oči; lasje se ji krožijo in padajo na pleča, kakor kaka svetlosiva megla;

cvetjem. Pričakovati nam je obilo pridelka in nadejamo se, da nam ne splavajo pričakovane nade po vodi. Mnogo raznovrstnega, a vendar le dobrega, nam obeta pomlad. Obetati pa bi si smeli tudi mi mnogo — da bi ne bilo tako žalostno glede izobraženja in omike zlasti med našim prostim ljudstvom. Malo, da veliko premalo se stvori! Kolikokrat govorilo se je uže to ali ono in zidalo se je bodoče naše „bralno društvo“ brez temelja v oblake. Pa oblaki so se razkadili in ž njimi tudi blažena misel o „bralnem društvu.“ Sklepalo in odobravalo se je pri kupici rujnega vinca mnogo, in kaj se je dovršilo? — nič, čisto nič! Kmalu bode leto, odkar sem pisal „Novicam“ dopis, izrazil sem notri gorko željo, da bi se lahko tudi pri nas to osnovalo, kar imajo uže drugod; to, kar deluje v mnogih krajih domovine uspešno, delovalo bi tudi pri nas lahko, še uspešnej nego drugje! Pa dosegel nisem nič in zopet nič.

Malo sram nas bi smelo vendar biti, ako se ozremo v bližnje nam Crklje. Ni dolgo tega, da smo čitali dopis v „Slovenca“, ki se je porodil gotovo pod peresom jednega iz med onih mož, na koje smeje Crkljanci pač ponosni biti. Gospod dopisnik slika z jednatimi izrazi, kako in na kaki podlagi bi se dala napraviti v Crkljah čitalnica in kako bi bilo možno osnovati v drugih sosednih krajih bralna društva. Pač lepa ideja!

Kako nasprotje tedaj — gori vse živo in tu mrtvo, tam gori se oživlja narodna zavest in tu umira iskrica, ki je bila, ako se ne motim, uže pred leti nekoliko oživljena. Žalibog! saj vendar moram trditi in po pravici, da materialno stanje tukajšnjega ljudstva ne bi imelo nikakih ovir. Priznati se mora, da je precejšnji razloček mimo drugih krajev. Žitonošno polje, travniki in živina prinašajo tukajšnjim posestnikom obilo dohodkov, da se smeje imenovati skoraj vsi trdni in premožni. Lončarska obrtnija tudi donša lepe dohodke.

Res je sicer, da ljudstvo zasluži svoje krajcarje v trudu in potu svojega obraza, istina je, da dostikrat slovenski oratar nima časa se ukvarjati s knjigami, da mu ne pripušča čas čitati časnikov — a vprašati si upam, mar li ni boljši, da se človek vsede in čita nego bi šel v krčmo in pil strupeno žganje?

Zato vzdihnem prav iz srca: Bog daj, da se stvar na bolje obrne; dokler pa tega ne bode, ostanemo to, kar smo: podobni polžu, ki leze sedem let čez plot in slednjič pade nazaj na isto mesto, kjer je pred sedmimi leti bil. To so in take so naše razmere gledé narodnega napredka! *Komenčan.*

Iz krškega okraja, 1. maja. (Izv. dop.) Dolgo smo imeli deževno vreme, ki pa je v obče naravi, setvi in sadežem koristilo in menda le čespljam škodovalo, trti pa je dobro dejalo. Torej se nadejamo še dobre letine. —

ustnice blede zarudevajo, kakor bi se skozi beloprozorno jutranje nebo prelivaj komaj zapazljiv rudeči svit zarije, obrvi z lahka otemnevajo... — Ah! to je Katarina! Tu začuti Danilo, da so mu vsi udje otrpneli; on hoče govoriti, ali ustnice premikajo se brez glasu.

Nepremično stoji čarovnik na svojem mestu. — Kje si bila? praša on in žena pred njim stoječa strepetá.

— Oh, čemu si me poklical? tiho vzdihne ona. — Tako prijetno mi je bilo. Bila sem na tistem kraju, kjer sem se rodila in preživela petnajst let. Kako dobro je tam! Kako zelen in duhteč je ta travnik, kjer sem se v mladosti igrala, kjer cveto iste poljske cvetice in stoji naša kočica z ograjo! O, kako me je objemala dobra moja mati! Kako ljubezen ji je sijala v očeh! Ona me je božala, poljubljala na ustne in lica, razčesavala z gostim glavnikom moje ruse lasi... Oče! — Tu uprè ona v čarovnika svoje blede oči: — zakaj si zaklal mojo mater?

Strašno ji pogrozi čarovnik s prstom. — Ali sem te o tem prašal? Zračna krasotica strepetá. — Kje je sedaj telo tvoje, Katarina?

Vaš list je po Dolenjskem še precej razširjen, kar nas veseli. Kdor ga bere, pravi, da je logično pisan in marsikateri pristavlja, da je bil „Sl. Narod“ sam pred dvema in več leti v Vašem duhu uredovan. Le to ljudi plaši, da imamo preveč dnevnikov, namreč take domoljube, kateri bi radi kolikor mogoče veliko slovenskih listov brali in podpirali z novci in peresom. Radi tega izraža marsikdo željo, da bi se oba uradna lista spojila in zljala v en sam časnik. — Kakor smo poizvedeli iz ust g. Ogulina v Novem Mestu, bode letos v Krškem kmetijska razstava prav za gotovo. Organizacijo bode vodil omenjeni gospod sam.

Iz Trsta, 29. aprila. [Izv. dop.] Konferenca za ribarenje v Jadranskem morju dá vsem listom, kateri se potegujejo za italijanske interese, obilo opraviti. Tukajšnji „Cittadino“ vé celó povedati, da so se isterski in dalmatinski odposlanci izjavili za Chiozzotte, da bi bila velika škoda, ako bi se italijanskim ribičem ribarenje ob avstrijskih obalah zabranilo. Mi kaj tacega ne moremo verovati, kajti potem bi ne bilo treba konference v Gorici!

Včeraj popoldne ob štirih pokazalo se je na obzorji avstrijsko vojno brodovje, ki je iz Pulja v Trst plulo, in s katerim se je peljal nadvojvoda Albreht. Precej ko je bila na preluki naznanjena avstrijska eskadra, povešile so vse ladije v luki praznične zastave in se vedno bolj množilo, kolikor bližje so prihajale oklopnice. Zdaj zagrmijo z grada topovi 25krat v znamenje, da so ladije uže blizu, in res, čez pol ure so se vsidrile pred lukó. Mornarji zlezli so po jamborih, nadvojvoda Albreht podal se je v elegantno barko ter odrinil od oklopnice. Na ladiji začeli so grometi topovi in barka z vojaško in cesarsko zastavo približa se kraju. Nad 10000 ljudij stalo je na bregu pa do hotela „de la Ville“, kjer se je nadvojvoda vstavil. Gromoviti „Živio“ in „Evviva“ klici so se razlegali povsod, kjer se je prikazal visoki gost. Veterani so naredili špalir in omogočili pot skozi gosto nastavljeno množico. Z grada pa so zopet naznanjali topovi, da je visoki gost dospel v svoj stan. Irredentovci so se poskrili, le nekaj predrznježev pokazalo se je na dan in straže so dva junaka prijele, ker sta sumljiva bila, da nekaj nameravata.

Včeraj zjutraj je bil nadvojvoda pri maši, potem pa je pregledoval vojaštvo na velikem vojašnem prostoru in zaukazal nekatere taktične vaje. Zvečer je bil obed, pri katerem so bili povabljeni višji vojaški in civilni dostojanstveniki. Danes zjutraj šlo je vse vojaštvo iz Trsta in Kopra k vojaškim vajam, katere je nadzoroval nadvojvoda; popoldne ob 5. uri podal se je v Gorico z vlakom. Na kolodvoru zbralo se je na tisoče ljudstva, katero je z gromovitimi „Živio“-klici pozdravljalo nadvojvodo, ki se je v kočiji pripeljal. Vidno ginjen

— Telo moje je zdaj zaspalo in jaz sem se razveselila o tem ter sem odletela. Uže davno hotela sem videti mater; na enkrat imela sem še le petnajst let in postala sem vsa tako lahka, kakor ptica. Čemu si me poklical?

— Ali pomniš vse to, kar sem ti včeraj povedal? praša čarovnik tako tiho, da se ga jo komaj slišalo.

— Pomnim, pomnim; kaj bi vse dala, da bi mogla pozabiti. Uboga Katarina! ona mnogo tega ne zna, kar zna duša njena.

„To je Katarinina duša,“ misli si gospod Danilo ali še upa si ne, premakniti se počasi.

— Pobjoljšaj se, oče! ali ni strašno, da po vsakem uboju tvojem vstajajo mrtvi iz grobov?

— Ti govoriš zopet o starem! povzame grozno čarovnik; — kar hočem, se mora zgoditi, prisilim te, da boš ravnala po moji volji. Katarina me mora ljubiti!

— O ti nekazen, a ne oče moj! zaječi ona; — ne, po tvojem nikdar ne bode! Res je, da si z nečistimi tvojimi čari pridobil oblast, poklicati dušo in mučiti jo; ali samo Bog

odzdravljaj je na vse strani. Slehernemu se je prikupilo njegovo vljudno obnašanje.

Izidor Maraš, trgovec in slovenski odpadnik, bil je včeraj zaradi žaljenja Nj. Veličanstva obsojen na 8 mesecev teške ječe.

Razne vesti.

— (Previdnost.) Pri obedu o priliki obiska prestolonaslednika Rudolfa v cesarski palači v Carigradu bili so prisotni tudi sultanovi sinovi. Naša cesaričinja se je mnogo pečala z malimi principi in jih spraševala o njihovih študijah. Jeden izmed nadpolnih dečkov je odgovoril na ta vprašanja ves začuden: „Je li morebiti ta lepa gospa moja tetka ali kaj, da hoče vedeti vse moje skrivnosti?“

— Razume se, da je ta odgovor vzbudil splošen smeh.

— (Velikodušen dar.) Nepoznan dobrotnik je poslal te dni 5000 gld. dunajskemu društvu za olepšanje in popravo cerkve sv. Štefana. Neznaneč piše, da naj toliko časa krije tajnost njegovo ime, dokler se ne oglasi 24 pospešiteljev omenjenega društva. Svoje ime je priložil v zapечатemem zavitku, ki naj se odpre ob času, ko se bode doseglo óno število dobrotnikov.

— (Z Zgornjega Nila.) Dr. Luschan popotoval je zadnje čase po jutrovih deželah in te dni je imel zanimiv govor v geografičnem društvu na Dunaji o svojih dogodkih. Posebno pa je vzbudil baron Hofmann občno pozornost s svojim predavanjem o Zgornjem Nilu in razmotravanjem stališča Gordon paše. Govornik je pretresaval možnost, kako bi zamogel Gordon uiti iz Kartuma in dospeti do Konga. Proti severu pot uže zdavnej ni več odprta, povsodi jo stražijo ustaši, a proti jugu ima Gordon še dosti upanja. Po Nilu bi zamogel dospeti do Albertovega jezera, kjer je nek Evropejec, Emil bej, namestnik in od tod do Zanzibara, kjer bi se lahko vbarkal. Druga pot bi bila bolj proti jugozahodu skozi nepoznane kraje do osrednjega Konga, kajti po novjših preiskavah sta Albertovo jezero in Kongo zvezana. Ko bi Gordon volil to pot, prišel bi prej do rešitve. Zadel bi na Stanleya, potem pa bi bila nevarnost pri kraji in hrabri general bi lahko še imel priliko, koristiti s svojim pogumom in železno vztrajnostjo človeštvu.

— (Surov mož.) Fran Steinberger v Heimbengu je 25. aprila dal svoji zakonski polovici hudo zaušnico. Vboga soproga se je zgrudila in bila je takoj — mrtva.

— (Porodi.) V prvem četrtletju l. 1882. se je porodilo v Dolitaviji 230330 otrok, izmed teh 118778 možkega in 111557 ženskega spola, kar je samo na sebi nenaravno, ker v prebivalstvu sploh prevladuje ženstvo nad moštvo. Od teh jih je bilo le 6229 ali 2,7% mrtvorojenih, ter 34442 ali 14,9% nezakonskih. Absolutno največ porodov sta imeli Galicija in Češka, absolutno najmanj Solnograška. Primeroma največ otrok se je rodilo v tej dobi v Bukovini, oziroma v Galiciji, kjer je prišel uže na 78 prebivalcev jeden porod, v Dalmaciji na 81, na Primorskem na 100,

more prisiliti jo, da dela to, kar se mu ljubi. Ne, nikdar se ne bode Katarina odločila k brezbožnemu dejanju, dokler se jaz držim nje. Oče! blizu je sodni dan! Tudi ako bi ne bil moj oče, tudi tedaj bi me ne mogel prisiliti, da izdam svojega ljubega, zvestega moža; in ako bi mi moj mož ne bil zvest in drag, tudi tedaj ga ne bi izdala, ker Bog ne ljubi krivopriješnih in nezvestih duš.

Tedaj uprè ona blede svoje oči proti okencu, pod katerim sedi gospod Danilo, in nepremično obstane...

— Kam gledaš? Koga vidiš tam? zakriči čarovnik.

Zračna prikazen Katarinina strepetá; ali gospod Danilo je uže davno na tleh in se odpravlja s svojim vernim Steckom proti gori. „Strašno, strašno!“ govori za se in občuti nekako obupnost v kozaškem srcu. Naglo gre preko svojega dvora, kjer so kozaki še vedno krepko spali, razen enega, ki je stal na straži in kadil.

Vse nebo je bilo posejano sè zvezdami.

(Dalje prihodnjie.)

na Moravskem na 101, na Češkem in na Kranjskem na 102, na Nižjeavstrijskem na 104, v Šleziji na 107, na Koroškem na 114, na Štajarskem na 123, na Zgornjeavstrijskem na 124, na Solnograškem na 132, na Tirolskem na 140, v Dolitaviji sploh na 96 prebivalcev. Največ nezakonskih porodov, 47,7%, je imela Koroška, 31,0% Solnograška, 26,9% Nižjeavstrijska, 26,5% Štajerska, 21,3% Zgornjeavstrijska, 13,8% Galicija, po 13,3% Češka in Bukovina, 10,0% Moravska, 9,8% Šlezija, 8,5% Kranjska, 6,1% Primorska, 5,8% Tirolska, le 2,9% pa Dalmacija. Primeroma največ mrtvorojenih 4,0%, oziroma 3,9% sta imeli Štajerska, oziroma Zgornjeavstrijska, primeroma najmanj, 0,8%, Dalmacija, menj kot Kranjska, 1,5%, imela je razun Dalmacije le še Tirolska.

— (Nov planet.) Na dunajski zvezdarni našel je g. J. Palisa nov planet, ki je zvezda dvanajste velikosti in 236. asteroid. Vidi se v sozvezdji „Device“ na sledečem mestu: premi vzhod 195 stopinj in 11 minut, južna deklinacija pa 3 stopinje in 22 minut.

— (V Zürichu) razsaja huda vročinska bolezen. Nad 600 bolnikov se uže bojuje s to boleznijo. Vojaštvo je poslala vlada iz mesta in vkrenila je občno desinfekcijo.

— (Najstarejši planinski prerov) je oni, ki drži skoz Monte Viso iz severne Italije v Dauphiné na Francoskem. Gradila sta ga Martino d'Albano in Baltazar d'Alpiasco za 12000 gold. od 1472 do 1480. Visok je 6 in pol čevljev, širok 8 čevljev in dolg 250 čevljev. V bojnih časih je bil dostikrat blokiran in časih celo zazidan.

— (Na Francoskem) imajo 8851737 hiš, izmed teh nad 3 milijone taci, ki imajo po več kot šest oken. Novih hiš se je zidalo v zadnjem letu 114079, za koje pri odmerjenji davka znaša zaračunjena mitnina skoro 39 milijonov frankov. Podrlo se je pa 82923 hiš s 17 in pol milijona frankov mitnine.

— (Ekspedicija v Grenlandijo.) Iz Kodanja pripravlja se nova ekspedicija v Grenlandijo. Vodi jo bode pomorski častnik Jensen, pridružila pa sta se mu geolog Lorenzen in slikar Riis-Carstensen. Preiskati hočejo zapadno bregovje med Holstenborgom in Sukkertoppenom. V teh krajih še nikdar ni bilo Evropejcev in dobilo se bode pač mnogo zanimivega gradiva. Koncem oktobra se ekspedicija zopet povrne v domovje.

— (Nezaslišana reklama.) V Chicago je dirjal nekdo navidezno ves obupan po zelo obljudenem obrežji michiganskega jezera in potem skočil v jezero. Vse je preplašeno vrelo skupaj. Ko so ravno hoteli nekateri pogumnejši skočiti v vodo, da bi samomorilcu oteli življenje, se pokaže ta, dober plavar kot je bil, iz vode, ter moli začuden množici platnen plakat nasproti, kojega je imel prej v žepu shranjenega, ter kriči na vse grlo: „Patentirano mazilo za čevlje, pravo le v Longstreet št. 5 pri Smith & Comp.“

— (Smešnica.) Žena: Danes sem se uže tako jezila, da sem na pol mrtva. Mož: To je ravno škoda, da narediš vse le na pol.

Domače stvari.

— (Izžrebane obligacije) kranjskega zemljiščino-odveznega zaklada z dné 30. aprila, koje tekó šest mesecev izplačuje brez premij deželna blagajnica, in sicer: s kuponi po 50 gld. št. 15 in 296; po 100 gl. št. 65, 138, 140, 314, 348, 491, 544, 566, 624, 706, 761, 877, 1346, 1497, 1838, 1973, 2053, 2084, 2267, 2375, 2619, 2724, 2866, 2936, 2957, 3059, 3102, 3117, 3170, 3197; po 500 gold. št. 138, 313, 398, 399, 464, 613, 616, 639, 727, 731, 780; po 1000 gld. št. 85, 190, 223, 250, 346, 616, 634, 729, 730, 804, 757, 870, 997, 1154, 1157, 1179, 1215, 1353, 1366, 1478, 1523, 1741, 1928, 1938, 2014, 2089, 2114, 2123, 2185, 2216, 2267, 2270, 2453, 2486, 2582, 2590, 2621, 2649, 2670, 2728, 2825, 2839, 2862, 2875, 2901, 2924, 2927, 2932; po 5000 gld. št. 45, 215, 275, 380, 464, 596, 605, 651, 658; lit. A. št. 1221 v znesku 800 gold., lit. A. št. 1364 v znesku 1000 gold., lit. A. št. 1652 v znesku 560 gld., lit. A. št. 1690 v znesku 200 gl., lit. A. št. 1718 v znesku 50 gld., lit. A. št. 1767 v znesku 550 gl., lit. A. št. 1775 v znesku 7150 gl., lit. A. št. 1813 v znesku 47320 gold, lit. A. št.

1830 v znesku 100 gld.; vrhu tega še od izrebanne obligacije s kuponi št. 697 po 1000 gld. delež v znesku 670 gld. — Dalje sledeče izrebane obligacije niso bile predložene v izplačanje, namreč: s kuponi št. 77, 260 po 50 gld.; s kuponi št. 29, 137, 1704, 1929, 1948, 2010, 2147, 2271, 2445, 2629, 2834, 3009, 3202, 3203, 3204 po 100 gld.; s kuponi št. 655 po 500 gld.; s kuponi št. 296, 662, 756, 1563, 2034, 2076, 2182, 2684, 2714, 2733 po 1000 gld.; s kuponi št. 373 v znesku 5000 gld.; št. 1496 lit. A. v znesku 1000 gld.; št. 1575 lit. A. 50 gld.; s kuponi št. 2690 v znesku 1000 gld. in deležem po 760 gld.

— (Obitelj) ekselence fml. barona Reinländerjeva dospela je včeraj v Ljubljano. Fml. Reinländer stanuje v I. nadstropji Pongraceve hiše na Turjaškem trgu nasproti poslopju c. kr. deželne vlade.

— (Gospod dr. Ivan Gogala,) o čegar imenovanju knezoškofom ljubljanskim smo te dni poročali, je nevarno obolen za plućnico in vnetjem rebernice. Upamo, da naš prihodnji vladika kmalu okreva in zadobi zopet popolno krepkost.

— (Računski zaključki mestne blagajnice) in vseh v mestni upravi se nahajajočih zakladov za l. 1883 leže od dne 1. do 14. maja v magistratnem ekspeditu javno vsacemu na ogled.

— (V kranjsko hranilnico) je meseca aprila vložilo 1591 strank svoto 288987 gld., in 1815 osebam interesentom se je izplačalo 205250 gld. 92 kr., torej presegajo vloge izplačano svoto za 83736 gld. 8 kr.

— (Ljubljanski strelci) pričnó streljanje na novem strelišči prihodnjo nedeljo. Restavracijo na strelišči je zdaj prevzel nekdanji restavratér čitalnice, g. Valentin Gerčar; postrežba je v istini dobra.

— (Prostovoljni poulični čedilci.) Ljubljansko mesto ima specialiteto, katero druga mesta nimajo, in to so prostovoljni mestni čedilci ulic. Ti so Krakovčani, Trnovčani in Kravjedolinci, kateri po ulicah pospravljajo živalske odpadke, katere potrebujejo, da gnojé svoje vrte, v katerih pridelajo toliko dobrega in cenega sočivja, posebno solate, kakor v malo katerem drugem mestu.

— (Okno je palo) iz drugega nadstropja v hiši g. F. M. Schmitta na Mestnem trgu včeraj popoldne ravno pred neko gospo, katera je šla po hodniku tik hiše. Zgodilo se gospé sicer ni ničesar, a umeje se, da je bila v velicem strahu.

— (Povozil) je v šolskem drevoredu hlapec z vozom malega dekleta, ne da bi se bila kaj poškodovala. Hlapec je vpil na dekleta, a ta ga ni slišala.

— (V Ameriko) se izseli jutri tukajšnji sladničar g. Winter z svojo obitelji k svojemu bratu, ki uže mnogo let živi v Ameriki. Njegovo konditorijo prevzel je g. H. Foerster.

— (Z vlaka padel) je včeraj po noči pri stražnici št. 73 Med Vodami in Škofjo Loko konduktér, ko je ob vagonih hodil po dilji. Poštni vlak se je takoj ustavil. Konduktér se k sreči ni poškodoval, nego si oprasnil le nekoliko kože.

— (Občinske volitve.) 20. aprila se je volilo občinsko starešinstvo v Zalogu (okraj Kamnik). Županom je bil izvoljen Janez Vidmar, posestnik v Zalogu, srenjskima odbornikoma pa posestnika Matija Kimovec iz Glinec in Matija Stern iz Zaloga. — V litijskem okraji vršile so se pretečeni mesec občinske volitve v Podborštu in v Stehanji vasi. Podborščani izbrali so si za župana Frana Kastelica, posestnika iz Sela, za občinskega odbornika pa Frana Verbiča in Frana Kastelica, oba iz Podboršta. V Stehanji vasi pa je bil za župana izvoljen Miha Vogel iz Malih Dol, v občinsko svetovilstvo pa Jože Zorec iz Stehanje vasi in Anton Glavan iz Gombiš.

— (Nova cesta.) Z letošnjim finančnim zakonom se je dovolilo 10000 gld. za cesto skozi dolino Kopačnico in ta znesek se je tudi izročil c. kr. deželni vladi. Tedaj se bode takoj začela delati ta cestna proga, katera ima poseben pomen za zvezo med Škofjo Loko in Cerknem v sosednem Primorskem.

— (Mrliča) je našel nek drvar 28. aprila v gozdu Šipku blizu Peršlinoviča na Dolenjskem. Revez, katerega je v gozdni samoti zadela zadnja ura,

utegne biti star 65 do 70 let ter je preje po okoličih beračil. Na truplu ni videti nobenih sledov kake silovitosti in tedaj se mora misliti, da ga je smrt doletela naravnim potom.

— (O tatvini) pri g. župniku O. Prosencu v Trbojah pri Kranji smo nedavno poročali svojim čitateljem. Danes dostavljamo, da je tat odnesel sledeče reči: Blizu 50 srebrnih goldinarjev, 14 starih tolarjev po 2 gld.; pet bankovcev po 10 gld.; 7 petakov; 2 cekina po 4½ gld.; bankovec za 50 gld. Iz škatlice je vzel cerkvenega denarja 2 petaka; — vsega skup je oškodoval župnika za 232 gld. v denarji, 30 gld. pa je obleka vredna, katero si je tat prisvojil. Vzel je namreč vrh novcev še zimsko suknjo iz lepega črnega blaga. — Menda se je vtihotapil v farovž, ko je kuharica bila v hlevu pri živini. Potem je všel skozi stranske duri, katere so bile z desko od znotraj podprte.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 2. maja. Vlada je predložila državnemu zboru načrt, po katerem se imajo ustaviti porotne sodnije v okrožni sodnji kotorski še za jedno leto, počenši od 24. junija 1884, ter izjemno sodišče v Kotoru podaljšati do konci decembra l. 1884. Druga vladina predloga namerava spremeniti nekatere državnozbornske volilne okraje na Češkem in v Galiciji. Poljedelski minister je umaknil načrt o ribarenji v sladkih vodah.

Madrid, 2. maja. Zasledili so zaroto, katera je nameravala, pretrgati brzojavne zveze in zaprečiti železnični promet. Navzlic temu, da so se o pravem času storili potrebni koraki, s kojimi se je zabranila izvršitev zarote, so se vendar na nekaterih mestih pretrgale telegrafne črte, in na železnični progi iz Barcelone na Francosko je bil nek most razrušen.

Berolin, 1. maja. Komisija državnega zbora zavrgla je zakon proti socialistom z desetimi glasovi proti desetimi.

London, 1. maja. Konfekcijska zaloga je pogorela. Podrla se je velika stena in zasula kacic 600 oseb.

Pariz, 1. maja. Waddington prinese odgovor vlade na povabilo angleške vlade h konferenci. Francoska principijalno priznava konferenco in je mnenja, da naj bi se ne pogovarjalo samo o finančnem vprašanju, temveč tudi o splošnem položaju v Egiptu. Odgovor se tako glasi, da bode najbrže proizročil nove izjave angleške vlade.

Madrid, 30. aprila. Voljenih je 98 opozicijonalnih in 329 ministerijalnih poslancev.

Kahira, 1. maja. Včeraj je gouvérner berberski brzojavno zopet prosil pomoči in vlado zarotaval, da naj ga ne zapusti. Od tedaj ni več poročil. Sodi se, da so telegrafisti ostavili Berber.

Toronto (Kanada), 1. maja. Pod uradnimi za zadeve kronovine v tukajšnjem parlamentu našli so včeraj več velikih dinamitnih patron. Tudi pod stopnicami, ki vodijo do sobe govornikov, našli so jednake patrone. Imele so vžigalo in brez dvoma jih je hudobna roka tja položila. Velik del poslopja bi se bil razletel.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 2. maja.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	80.40
„ „ „ srebri	81.40
Zlata renta	101.—
5% avstr. renta	96.—
Delnice národne banke	853.—
Kreditne delnice	319.75
London 10 lir sterling	121.40
20 frankovec	9.64
Cekini c. kr.	5.71
100 drž. mark	59.40

Uradni glasnik

z dné 2. maja.

Naprava novih zemljiških knjig: Pri okr. sodnji v Kočevji za davkarsko občino Reinthal; poizvedbe dné 12. maja; — pri okr. sodnji v Kostanjevici za katastralno občino Velika Dolina; poizvedbe v dan 19. maja ob 7. uri v žandarmerijski kosarni kostanjevski.

Tuji.

Dné 30. aprila.

Pri Maliči: Loebel, doktor prava; Seiz, trgovec, in Peer, zasebnica, z Dunaja. — Naglič, journalist, iz Trsta. — Latt, c. kr. častnik, iz Ljubljane.

Pri Slonu: Ogrinz, c. kr. policijski komisar; Oehling, Taussig in Khu, potovalci, z Dunaja. — Pfefferkorn, fabrikant, iz Arnau-a. — Lengyel, trgovec, iz Kanize. — Dr. Zanadzki, c. kr. rudniški zdravnik, s obitelji, in Paa, modistinja, iz Idrije. — Fischer, hišni posestnik, iz Kamnika. — Stanič, beležniški koncipijent, iz Kamnika. — Punzer, mašinski upravitelj, iz Hrastnika. — Sonano in Dunatov, zasebnika, iz Zadra.

Pri Tavčarji: Stella Marg. in Gilbert Marija, zasebnici, iz Pulja.

Pri Južnem kolodvoru: Grimloviz, penz. c. kr. major, in Lammer, c. kr. finančni svetnik, z Dunaja. — Fischer, lastnik tovarne, iz Brna. — Domeniž, učitelj, iz Vevč. — Ševšek, šivilja, iz Beljaka.

Pri Virantu: Hamilton, potovalec, iz Škotske. — Pehani, c. kr. rezervni častnik, iz Müzzzuschlaga. — Kastelic, trgovec, in dve hčerki iz Rudolfovga.

Umrlí so:

Dné 30. aprila. Ema Zergol, učiteljska kandidatec, 22 l., Sv. Petra cesta št. 15, plućna tuberkuloza. — Antonija Žitko, delavka, 26 l., Žabják št. 3, plućna tuberkuloza.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Možna v mm
1. maja	7. zjutraj	731.31	+ 8.8	vzh. sl.	js.	0.40
	2. pop.	731.17	+15.4	„	v. obl.	dež
	9. zvečer	733.31	+10.6	svzh. sl.	d. js.	

(31) 3—2

Št. 8229.

Razglas.

Da bi se preskrbelo tržaškemu mestu dovoljne pitne in druge potrebne vporabljive vode, je prosil njegov magistrat z vloge, dné 27. avgusta l. 1883., da bi se mu dovolilo zajemati vode iz Bistriškega potoka 12000 kub. metrov ter iz reke »Reka« 28000 kub. metrov vsak dan. Bistriška voda bi se otekala od izvirka v Bistrici do Škocijana v Primorji tikoma državne, oziroma reške okrajne ceste po v dva metra v zemljo zakopanih cevih skozi občine: Bistrica, Trnovo, Topolc, Mrečeje, Rateževo brdo, Kilovče, Najdeno selo, Starašica, Košana, Vovče, Gorenji Vrem, Britof, Famlje, Škoflje in Naklo; Reka pa bi se zajela pri Vremu v deloma odprt, deloma pokrit poleg stare struge do Škocijana speljani vodotok.

Pri Škocijanu združila bi se oba uže imenovana vodotoka, ter voda bi se od tū napeljevala v Trst v podzemeljskem 1½ milj dolgem kanalu, za koje poslednje podjetje je tržaško mesto potrebno dovoljenje že pred leti zadobilo.

Vsled te vloge se v porazumu z c. kr. okrajnim glavarstvom v Sežani postavna navodna obravnava izpiše na 5. dan in sledeče dneve meseca junija t. l. ob 10. uri dopoldne v Bistrici, pri kateri so bo pozvedovalo, razpravljalo in pogajalo o principijelnem dovoljenju ove želje, oziraje se na krajine in deželne potrebe, potem o obsegu in načinu izpeljave z nje oškodovanjem in razsvojenjem, eventualno o odkupu zemljiškem in o sužnostnih naročilih.

K tem preiskovanjam in obravnavam vabijo se gospodje pooblaščenici mesta tržaškega, kakor tudi vsi tukajšnji in primorski deležniki, kolikor se jih je uradu naznanilo, individualno potom vročbe tega razglasa, vsi drugi pa potom njega objave v časopisih: »Laibacher Zeitung«, »Osservatore Triestino«, »Ljubljanski List« in »Edinost«, v to svrhu, da izrečejo ali pismeno naznanijo svoje vsestranske ugovore proti temu podjetju, in sicer v tem redu, da se udeležé obravnave in razgovorov o tej zadevi prvi in drugi dan, zastopniki deležnih občin in sploh očitnih zadev in javnih obzirov, a sledeče dneve mlinarji, piljarji ali drugi privatni posestniki in sploh vsi, kateri mené, da posedajo do vode kako pravico, ali da so na kak drug način s to stvarjo v zvezi. Vsi ti naj se znajdejo in vdeležé navoda v Bistrici, ali pa naj ga pričakujejo na mestu svojega to stvar zadevajočega dotičnega posestva ali prava, in sicer tako gotovo, ker bi se drugače smatralo, da izostali deležniki namenjenemu podjetju in v to svrhu potrebnemu odstopu ali obremenjenju zemljiške lasti in sploh ukrepu komisijsje pritrde, ne oziraje se na poznejše ugovore.

Natančne obrise zamore si slehern ogledati tū v navadnih uradnih urah.

C. kr. okrajno glavarstvo v Postojini

dné 31. marca 1884.

Globočnik l. r.